

· Νέον καὶ διαφρεύς χρησιμότητος; ἀντιμιασματικὸν καὶ ἀντισηπτικὸν τὸ καρβολίνιον προώσισται νὰ παράσχῃ μεγάλας ἐκδυσυλεύσεις. Τῆς αὐτῆς περίπου φύσεως μὲ τὸ φανικὸν ὅξι ἔχει εὐαρεστοτέραν δοσήν καὶ εὐθηνότερα ἀγοράζεται. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἐνῷ τὸ φανικὸν ὅξι ρυπαίνει τὰ ἀντικείμενα, τὸ καρβολίνιον ἀπεναντίας χρησιμεύει νὰ βραχὴ προσθίσουσα εἰς τὰ ξύλα καὶ τὰ χονδρόπανα γρῦπα καρυδιάς. Πρὸ πάντων δὲ διὰ τὴν ξυλικὴν τῶν εἰς ὑγρὰ μέρη σικεδωμῶν εἶναι εὔεργετικὸν καθ' ὅτι ὅχι μόνον εἰσχωροῦν εἰς τὰς ἴνας τῶν ξύλων καταστρέψει ἐν αὐτοῖς πάντας ζωῶκὸν δργανισμόν, ἀλλὰ καὶ καθιστᾷ αὐτὰ ἀδιάβροχα καὶ τὰ πρωφύλακτες ἀπὸ τοὺς μύκητας καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ φύιφροιαὶ καὶ ἐπικένδυνα παράσιτα. Εἴναι δὲ ὑγρὸν καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην θερμάνσεως πρὸ τῆς χρήσεως, οὕτως ὡστε πᾶς τις δύναται μὲ ἀπλῆγιν ψήκτραν νὰ βράφῃ τὰς κιγκλίδας του τὰ παραπήγματα καὶ ἐὰν θέλῃ τὰ πατάρια τῆς οἰκίας του πρὸ πάντων δὲ τὸ ἔξωτερικόν της.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

— ποστ —

— Ο ἐν¹ Αθήναις λόγιος φίλος κ. I. Καρακατσάνης δ. φ. γνωστὸς καὶ ἐκ πολλῶν αὐτοῦ πονημάτων φιλολογικῶν ίδίως δ' ἐκ τῶν καλλίστων αὐτοῦ. Ὁρθογραφικῶν Ἀσκήσεων ἔξεδωκεν ἀρτίως ἐκ τοῦ Σοφοκλέους τὸν Alarta Μαστιγοφόρον ἐν Ἰδίῳ κομψῷ τεύχει 208 σελ. 80ν. Ο συγγραφεὺς τέμνει νέαν δόδην ἐν τῇ ἐκδόσει ταύτη, ἦτοι ἔναντι τοῦ κειμένου παρέβαλε πάλιν αὐτὸν τὸ κειμένον ἀλλὰ τοῦτο ἐν τῇ φυσικῇ σειρᾷ καὶ πλοκῇ τῶν λεξιῶν, καὶ ὑπὸ ἀμφότερα κάτω ἐν ἐκάστη τελῖδον ἐν συνεχείᾳ τὴν εἰς τὴν καθηματικήν παράρρεσιν αὐτῶν². Οὕτω φέρονται ὁ συγγράφευς, ἵσως καὶ οὐχὶ ἀσκόπως ὅτι εἴναι δύνατὸν εἰς τοὺς μελετῶντας τὰ ἀληκίατα τῶν ἀρχαίων ἔργα νὰ συσχετίζωσι τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν πρὸς τὴν νεωτέραν, νὰ κατανῦσιν εὑχερῶς τὰς ὑφισταμένας μεταξὺ αὐτῶν δικφράς καὶ τέλος ν³ ἀπαλλάσσωνται ἵσως καὶ τοῦ φόρτου τῶν σχολίων καὶ σχολίσεων πρὸς κατανόησιν τοῦ συγγραφέως. Τούτο ὅφελός πράγματι ἔχει διὰ τοὺς πολλούς, διὰ τὸν λαόν, διὰ τὸν φιλομαθῆ οὐχὶ ὅμως καὶ διὰ τὸν εἰδικῶν φιλόλογον καὶ περὶ τὰ μύχια τῆς φιλολογίας ἀσχελούμενον ἐπὶ τούτῳ θερμάς ἀποέμυμεν τῷ συγγραφεῖ συγχαρητικὰς εὐχάς.⁴ Αλλ' ἡ παράφρασις αὕτη ἡ ἡ εξήγησις εἴναι καλή, εἴναι κατάλληλος πρὸς τὸν σκοπόν, οὐδὲ πονήσας στοχάζεται; Η ἀπάντησις ἀπήγει ταῖς εξετασίν πολλὴν καὶ χρόνον πολὺν καὶ χώρων πολύν, ὅπερ δὲν ἔχομεν ὑπὸ τὴν διάθεσιν ἥμῶν. Λέγομεν ὅμως ὅτι δὲν εἴναι ἐκ τῶν κοινῶν, ἀποδίδει

πιστῶς τὴν ἔννοιαν καὶ εὑμοιρεῖ πολλῶν προσόντων ἐφ' ὃ καὶ ἐβραεύθη ἐν τῇ Δῃ Ὄλυμπιάδε.

Τὸ βιβλίον ἔχει κείμενον, ἀνάλυσιν τοῦ δράματος, φυσικὴν σειρὰν τῶν λέξεων καὶ παράφρασιν καὶ τιμᾶται δραχμ. 2,50

B. A. M.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνῶσται τῆς Φιλολογικῆς Ἡχοῦς ν⁵ αποστέλωσιν ὅσον τάχιον τὴν περὶ τῶν ἐν τῷ ΣΤ'. τεύχει πινητικὸν ἐπιφυλλῶν γνώμην αὐτῶν καθ' ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα δημοσιευθεῖται ἐν τῷ Θ'. τεύχει.

ΣΚΕΨΕΙΣ

— πεντε —

— Πόσα καλὰ πράγματα ἀποινίσκουν καθ' ἐκάστην εἰς τὰ ὄπα τῶν ἀνοήτων! — Fontenelle.

— Μικρά τις ἐπιτυχῆς δοκιμὴ παρακινεῖ νὰ ἀποτολμήσῃ τις καὶ ὅλα: ιδοὺ τίνι τρόπῳ ἐκτίσθη ὁ κόσμος. — Grimm.

— Ή μέρις εἴναι ὡς δ Θεός: ὅλοι οἱ ἀνθρώποι εἰναι τοι εὐώπιόν της, δὲν ὑπάρχει οὔτε μέγας ὑθριστής οὔτε μικρὸς ὑθριζόμενος. — Cloude Tillier.

— Εν παντὶ πράγματι ἡ διάρκεια τῆς εἰς αὐτὸ ἀφοισιώσεως μας εἴναι ἀνάλογος τῶν φροντιδῶν τῶν κόπων καὶ τῶν ἐπιθυμῶν τὰς ὅποιας μας προξενεῖ. — H. de Balzac.

— Πρὸς οὐδὲν τῶν ὅσων δύναται τις νὰ μάθῃ πρέπει νὰ μένῃ ξένος. — F. V. Raspail.

— Μόνον διμιλῶν τις ὅσον τὸ δύναται ἐλάχιστα δύναται νὰ ἐλπίσῃ ὅτι θὰ εἰπῇ μερικάς ἀληθείας. — Th. Barrière.

— Τὸ νὰ ζωγραφίζῃ τις τὸν ἀνθρώπον ἐν τῷ θεάτρῳ ἐκ τῶν μυθιστοριῶν εἴναι τὸ αὐτὸν ὡς νὰ μεταφράζῃ ἐκ μεταφράσεως βιβλίων οἵτινος ἀδύνατεῖ νὰ ἀναγνωσθῇ τὸ πρωτότυπον. — G. M. Valtour.

— Ἀληθῶς ἐλευθέριος εἴναι ἐκεῖνος ὅστις δύναται νὰ ὑποφέρῃ τοὺς μὴ τοιούτους. — G. M. Valtour.

— Μόνον οἱ ἐργάζονται γνωρίζουσι τὴν ἀξίαν τοῦ χρονοῦ: τὸν πληρώνονται πάντοτε. — Voltaire.

— Αἱ παραδοξολογίαι τῶν ὑψηλῶν προσώπων καθίστανται τὸ ἐνευκτήριον τῆς ἐπερχομένης γενεᾶς. — X. Doudan.

— Η κρίσις διαφωτίζει, η πρόληψις καθιδηγεῖ. — G. M. Valtour.

— Ο κύων δ ὅποιος νομίζει ὅτι στρέφει τὸ "ψητὸν ἀγνοεῖ" ὅτι τὸ "ψητὸν τὸν στρέφει. — Galliani.